

Bruksela, 20 kwietnia 2021 r.  
(OR. en)

8001/21

---

Międzyinstytucjonalny numer  
referencyjny:  
2021/0100 (NLE)

---

ENV 242  
MI 263  
WTO 112  
CHIMIE 50

## WNIOSEK

---

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 20 kwietnia 2021 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej

---

Nr dok. Kom.: COM(2021) 194 final

---

Dotyczy: Wniosek w sprawie DECYZJI RADY dotyczącej stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na Konferencji Stron w odniesieniu do zmian w załączniku III do konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami

---

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2021) 194 final.

Zał.: COM(2021) 194 final



KOMISJA  
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.4.2021 r.  
COM(2021) 194 final

2021/0100 (NLE)

Wniosek

### **DECYZJA RADY**

**dotycząca stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na Konferencji Stron w odniesieniu do zmian w załączniku III do konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami**

## UZASADNIENIE

### 1. KONTEKST WNIOSKU

#### • Przyczyny i cele wniosku

Konwencja rotterdamska w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami (zwana dalej „konwencją”) weszła w życie w dniu 24 lutego 2004 r. Została ona zatwierdzona decyzją Rady dotyczącą zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami (2006/730/WE ze skutkiem wstecznym od dnia 19 grudnia 2002 r.)<sup>1</sup> i weszła w życie dla Wspólnoty Europejskiej w dniu 24 lutego 2004 r. Celem konwencji jest promowanie wspólnej odpowiedzialności jej Stron oraz ich współpracy w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi, aby chronić zdrowie ludzi i środowisko przed potencjalnymi szkodami, jak również przyczyniać się do wykorzystywania tych substancji w racjonalny ekologicznie sposób. Konwencja zapewnia ramy wymiany informacji na temat cech niektórych substancji chemicznych, krajowego procesu decyzyjnego w sprawie ich przywozu i wywozu oraz rozpowszechniania informacji na temat tych decyzji wśród Stron.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 649/2012 z dnia 4 lipca 2012 r.<sup>2</sup> wdraża do prawa unijnego zobowiązania określone w tej konwencji.

Zgodnie z art. 18 konwencji Konferencja Stron jest organem zarządzającym konwencji rotterdamskiej. Organ ten zbiera się zwykle co dwa lata i monitoruje realizację konwencji. Dokonuje on również przeglądu chemikaliów zgłoszonych mu do rozpatrzenia przez Komitet Kontroli Chemicznej.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 konwencji Strony są zobowiązane do przedkładania powiadomień o ostatecznych działaniach regulacyjnych podjętych w celu zakazania lub surowego ograniczenia stosowania chemikaliów na szczeblu krajowym. Po otrzymaniu przez sekretariat dwóch takich powiadomień dotyczących tej samej substancji chemicznej od dwóch Stron należących do dwóch różnych regionów PIC, powiadomienia te zostaną przedstawione Komitetowi Kontroli Chemicznej. Komitet Kontroli Chemicznej dokonuje przeglądu tych powiadomień na podstawie kryteriów określonych w załączniku II do konwencji. Na podstawie wyników tego przeglądu Komitet Kontroli Chemicznej zalecił umieszczenie w wykazie w załączniku III do konwencji acetochloru, karbosulfanu, azbestu chryzotylowego, eteru dekabromodifenyłu, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej i kwasu perfluorooktanowego (PFOA), jego soli i związków pochodnych, ponieważ stwierdzono, że wszystkie kryteria zostały spełnione. Procedurę przyjmowania zmian w załącznikach reguluje art. 22 konwencji.

---

<sup>1</sup> Decyzja Rady 2006/730/WE z dnia 25 września 2006 r. dotycząca zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami (Dz.U. L 299 z 28.10.2006, s. 23).

<sup>2</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 649/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. dotyczące wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 60).

Zgodnie z art. 23 konwencji każda ze Stron dysponuje jednym głosem. Regionalne organizacje integracji gospodarczej, takie jak UE, dysponują jednak liczbą głosów równą liczbie państw członkowskich będących Stronami konwencji.

Podczas dziesiątego posiedzenia zwykłego Konferencja Stron rozważy przyjęcie decyzji o umieszczeniu w wykazie w załączniku III do konwencji acetochloru, karbosulfanu, azbestu chryzotylowego, eteru dekabromodifenylu, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej i kwasu perfluorooktanowego (PFOA), jego soli i związków pochodnych.

Włączenie chemikaliów do wykazu w załączniku III spowoduje, że podczas handlu międzynarodowego chemikalia te będą podlegać procedurze zgody po uprzednim poinformowaniu. Będzie to wymagało od Stron przedłożenia sekretariatowi odpowiedzi dotyczących przywozu, tak aby Sekretariat mógł udostępnić te odpowiedzi wszystkim Stronom. Strony dokonujące wywozu będą zobowiązane do przestrzegania odpowiedzi w sprawie przywozu przy wywozie tych chemikaliów.

Planowany akt stanie się wiążący dla Stron zgodnie z art. 22 ust. 5 lit. c) konwencji, który stanowi, że: „decyzję odnośnie do wniesienia poprawki do załącznika III Depozytariusz niezwłocznie przekazuje wszystkim Stronom. Poprawka wchodzi w życie dla wszystkich Stron w dniu określonym w decyzji.”

Stosowanie acetochloru, karbosulfanu, azbestu chryzotylowego, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej) i postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej jest zakazane w Unii na mocy odpowiednich przepisów. Stosowanie eteru dekabromodifenylu i kwasu perfluorooktanowego (PFOA), jego soli i związków pochodnych jest ograniczone rozporządzeniem (UE) 2019/1021 dotyczącym trwałych zanieczyszczeń organicznych<sup>3</sup>, ponieważ obie substancje chemiczne są objęte Konwencją sztokholmską w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych.

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej w związku z przewidywanym przyjęciem decyzji o zmianie załącznika III poprzez umieszczenie w wykazie acetochloru, karbosulfanu, azbestu chryzotylowego, eteru dekabromodifenylu, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej i kwasu perfluorooktanowego (PFOA), jego soli i związków pochodnych.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Wniosek jest spójny z wykonaniem rozporządzenia (UE) nr 649/2012, które wdraża konwencję rotterdamską w Unii, i uzupełnia ten proces. Jest w pełni zgodny z celem konwencji, którym jest promowanie wspólnej odpowiedzialności jej Stron oraz ich współpracy w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami

<sup>3</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1021 z dnia 20 czerwca 2019 r. dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych (Dz.U. L 169 z 25.6.2019, s. 45).

chemicznymi, aby chronić zdrowie ludzi i środowisko przed potencjalnymi szkodami, jak również przyczyniać się do wykorzystywania tych substancji w racjonalny ekologicznie sposób.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek jest spójny z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009, rozporządzeniem (UE) nr 528/2012 i rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006, ponieważ nie koliduje z decyzjami dotyczącymi wprowadzania do obrotu chemikaliów w Unii Europejskiej.

## **2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ**

- **Podstawa prawna**

Proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji Rady jest art. 218 ust. 9 TFUE, który stanowi właściwą podstawę aktu określającego stanowisko Unii Europejskiej w odniesieniu do umowy międzynarodowej, w tym przypadku konwencji rotterdamskiej.

Materialną podstawą prawną jest art. 192 ust. 1 TFUE, biorąc pod uwagę, że środki uzgodnione w ramach konwencji rotterdamskiej służą głównie osiągnięciu celu środowiskowego (tj. ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska poprzez kontrolę międzynarodowego handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami).

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien zatem być art. 192 ust. 1 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Ochrona zdrowia ludzkiego i środowiska przed potencjalnymi szkodami powodowanymi przez niektóre niebezpieczne chemikalia oraz przyczynianie się do ich racjonalnego ekologicznie stosowania stanowi problem globalny, a konwencja rotterdamska jest wdrażana w Unii rozporządzeniem (UE) nr 649/2012. Ponieważ Unia jest Stroną konwencji, powinna uczestniczyć w procesie decyzyjnym na Konferencji Stron.

- **Proporcjonalność**

Ochrona zdrowia ludzkiego i środowiska przed potencjalnymi szkodami powodowanymi przez niektóre niebezpieczne chemikalia oraz przyczynianie się do ich racjonalnego ekologicznie stosowania stanowi problem globalny i wymaga globalnego wysiłku. Umieszczenie w wykazie w załączniku III acetochloru, karbosulfanu, azbestu chryzotylowego, eteru dekabromodifenyłu, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej i kwasu perfluorooktanowego (PFOA), jego soli i związków pochodnych zostało zalecane przez Komitet Kontroli Chemicznej konwencji, ponieważ stwierdzono, że przedmiotowe chemikalia spełniają kryteria zgodnie z załącznikiem II do konwencji. W związku z tym proporcjonalne jest poparcie umieszczenia tych chemikaliów w załączniku III do konwencji, aby zapewnić podjęcie odpowiednich działań na szczeblu globalnym.

### **3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW**

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie przeprowadzono systematycznych konsultacji z zainteresowanymi stronami ze względu na brak konsekwencji dla zainteresowanych stron w Unii Europejskiej, z wyjątkiem faktu, że przy wywozie tych chemikaliów będą musiały być przestrzegane pewne zasady. W trakcie przeglądu powiadomień dotyczących tych chemikaliów przeprowadzonego przez Komitet Kontroli Chemicznej konwencji przeprowadzono jednak konsultacje z zainteresowanymi stronami, a ich uwagi zostały uwzględnione.

- **Ocena skutków**

Nie przeprowadzono oceny skutków, ponieważ decyzje, które mogą zostać przyjęte na mocy konwencji, nie będą miały żadnego wpływu na stosowanie tych chemikaliów w Unii Europejskiej.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Wniosek może mieć niewielki wpływ na działalność handlową, ponieważ chemikalia nie są wykorzystywane do celów handlowych w Unii, ale mogą być produkowane na wywóz, a zatem nie zwalnia mikroprzedsiębiorstw i nie zawiera przepisów szczególnych dla MŚP. Wniosek może mieć niewielki wpływ na konkurencyjność sektorową UE lub na handel między Unią a państwami trzecimi, ponieważ przy międzynarodowym handlu tymi chemikaliami przestrzegane musiałyby być niektóre przepisy.

### **4. WPLYW NA BUDŻET**

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet.

### **5. ELEMENTY FAKULTATYWNE**

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Plan wdrożenia, monitorowanie, ocena i sprawozdania nie są konieczne.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Wniosek upoważnia Komisję do poparcia umieszczenia w wykazie acetochloru, karbosulfanu, azbestu chryzotylowego, eteru dekabromodifenylu, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej i kwasu perfluorooktanowego (PFOA), jego soli i związków pochodnych na Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej w imieniu Unii Europejskiej.

Wniosek

**DECYZJA RADY**

**dotycząca stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na Konferencji Stron w odniesieniu do zmian w załączniku III do konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja rotterdamska w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi substancjami chemicznymi i pestycydami (zwana dalej „konwencją”) weszła w życie w dniu 24 lutego 2004 r. i została zawarta w imieniu Unii decyzją Rady 2006/730/WE<sup>1</sup>.
- (2) Konwencję rotterdamską wdraża w Unii rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 649/2012 z dnia 4 lipca 2012 r.<sup>2</sup>
- (3) Zgodnie z art. 7 konwencji Konferencja Stron podejmuje decyzję, czy dana substancja chemiczna powinna zostać włączona do załącznika III.
- (4) Na swoim dziesiątym posiedzeniu Konferencja Stron konwencji rotterdamskiej ma przyjąć decyzje o włączeniu kolejnych substancji chemicznych do załącznika III.
- (5) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Konferencji Stron, ponieważ te decyzje będą wiążące dla Unii.
- (6) Aby zagwarantować państwom przywozu możliwość korzystania z ochrony zapewnianej przez konwencję rotterdamską i ponieważ wszystkie odpowiednie kryteria na podstawie konwencji są spełnione, konieczne i właściwe jest poparcie zalecenia Komitetu Kontroli Chemicznej będącego organem pomocniczym konwencji rotterdamskiej, dotyczącego włączenia do załącznika III do konwencji rotterdamskiej acetochloru, karbosulfanu, azbestu chryzotylowego, eteru dekabromodifenyłu, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej i kwasu perfluorooktanowego (PFOA), jego soli i związków pochodnych. Stosowanie

<sup>1</sup> Decyzja Rady 2006/730/WE z dnia 25 września 2006 r. dotycząca zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami (Dz.U. L 299 z 28.10.2006, s. 23).

<sup>2</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 649/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. dotyczące wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 60).

tych substancji jest już objęte zakazami bądź surowymi ograniczeniami w Unii i większość z nich podlega wymogom dotyczącym wywozu wykraczającym poza wymogi konwencji rotterdamskiej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 649/2012,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

#### *Artykuł 1*

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na dziesiątym posiedzeniu Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej, jest następujące: Unia popiera przyjęcie zmian w załączniku III do konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami dotyczących włączenia acetochloru, karbosulfanu, azbestu chryzotylowego, eteru dekabromodifenylu, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej i kwasu perfluorooktanowego (PFOA), jego soli i związków pochodnych.

#### *Artykuł 2*

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady  
Przewodniczący*